

Lại chuyện mua vợ Việt Nam!

(LÊN MẠNG THỨ BA 4, THÁNG GIÊNG 2005)

Song Thương
(VNN)

Câu chuyện rao bán đầu giá phụ nữ Việt Nam trên mạng lưới (internet) Ebay do một người Đài Loan đứng ra tổ chức, cũng như chuyện những hãng bên Đài Loan quảng cáo rầm rộ những dịch vụ cưới vợ Việt Nam đã làm dư luận thế giới sững sốt đâu có thể ngờ được rằng ở thế kỷ văn minh này người phụ nữ Việt Nam lại phải trở về sông thời man rợ, biến thành món hàng cho những người khác mặc cả thương lượng mua trên trình tiết của mình. Đây là nỗi nhục chung cho dân tộc Việt Nam. Nỗi nhục trên ngày càng lớn hơn khi giờ đây những ai có cơ hội qua Singapore đều phải sượng mặt cúi đầu khi đọc hay nghe những lời quảng cáo rao bán phụ nữ Việt Nam qua những dịch vụ đi tour bao trọn gói: "Bảo đảm 100% trong vòng 4-7 ngày sẽ cưới được vợ Việt Nam. Khỏi trả chi phí nếu chuyện không thành!". Nào đã hết còn lời quảng cáo nào thô bỉ hạ nhân phẩm người phụ nữ Việt Nam xuống hàng súc vật cho bằng câu quảng cáo mà trung tâm Sin Ye, nằm trong khu thương mại Orchard plaza và Katong, đã tận dụng khai thác để tranh mỗi với những trung tâm khác: "Ngay khi bạn chọn được cô gái vừa mắt, chúng tôi sẽ gửi cô ta đến bác sĩ để chứng nhận cô ta hoàn toàn khoẻ mạnh và còn trinh". Câu quảng cáo trên khiến kẻ viết bài này liên tưởng đến chuyện những thiếu nữ Việt Nam lập gia đình ở thời thực dân Pháp tức là cách đây hơn 100 năm. Theo phong tục Việt Nam bắt chước từ Tàu, thì trong ngày nhĩ hí, tức là sau ngày cưới, nhà trai thường đem biếu nhà gái một con heo quay. Nếu người vợ vừa cưới không còn trinh tiết trong đêm tân hôn, thì đàng trai sẽ cắt một lỗ tai trên con heo để cho nhà gái hiểu là con gái họ đã hư hỏng. Hủ tục trên đã không còn được đem ra áp dụng ở Việt Nam vì nó đã man hạ nhân phẩm người phụ nữ. Thế mà giờ đây nào ai ngờ được là chỉ mới sau 30 năm nước nhà thống nhất, trình tiết người phụ nữ Việt Nam ngày nay lại được đem rao bán ra nước ngoài, ở những nơi công cộng như trung tâm Sin Ye!

Ngoài trung tâm Sin Ye, còn có trung tâm khác tên Mr.Cupid tọa lạc tại khu mua sắm Pearls. Hai trung tâm này đều có điểm chung là trang trí mặt tiền bằng rất nhiều hình ảnh các cô gái Việt "nhoèn nụ cười mời mọc". Bên cạnh đó là những bài báo bằng tiếng Hoa, tiếng Anh quảng cáo những cuộc môi giới hôn nhân thành công, giới thiệu dịch vụ "tour trọn gói cưới tại Việt Nam", với đầy đủ giá tiền, danh thiếp của người điều hành... Các trung tâm này còn hành diện khoe khoang là đã kết duyên được những cặp chú rể - cô dâu cách nhau 40-50 tuổi. Ông Francis với chức vụ chủ tịch và Mark Lin người điều hành trung tâm Sin Ye đã khoe thành tích se duyên được cho hơn 100 đàn ông Singapore lấy gái Việt từ 18 đến 25 tuổi. Riêng trung tâm Mr Cupid lại còn thành công hơn trong việc làm mai được cho hơn 800 cô dâu Việt Nam với chú rể Singapore, Mã Lai và Đại Hàn. Đa số các cô gái này đến từ miền tây đồng bằng sông Cửu Long.

Thường ở đời, người đàn ông nào cưới được một cô vợ trong số 100 người mà họ có cơ hội được nói chuyện tìm hiểu, thì người đàn ông đó kẻ như là được dán nhãn hiệu đào hoa, hay là có sao đào hoa chiếu mệnh nếu tin vào bói toán. Ấy thế mà chú rể chỉ có thể biết vợ mình còn trinh hay không sau ngày tân hôn mà thôi. Thế nhưng đối với đàn ông Singapore, thì chả cần có số đào hoa, đẹp trai hay con nhà giàu học giỏi, một anh chàng đáng tuổi ông cố hay tàn

tật chỉ cần bỏ tiền đi những tour bán vợ Việt Nam nêu trên là tha hồ được chọn trên 200 cô còn trình tiết để mua về làm vợ.

Mỗi lần chọn hàng tại Sài Gòn, khách hàng của Mark có quyền được ngắm nhìn 200 cô. Tiếp theo là phần phỏng vấn sơ kết mỗi lần 2-3 cô gái Việt Nam với sự giúp đỡ của thông dịch viên. Và sau cùng là vòng chung kết phỏng vấn lần cuối từng nhóm 4-5 cô mà khách ưa thích để lấy ra người mình muốn mua. Trong vòng chung kết này chú rể tương lai sẽ được mời đi ăn trưa hay tối cùng với những thí sinh để quyết định chọn người nào bắt mắt nhất.

Ngoài hai trung tâm trên còn có một trung tâm Môi giới Hôn nhân khác tên Vietmatchbiz (do Larry Chua thành lập năm 1992). Trung tâm này hiện vẫn còn trang web quảng cáo giá tour "xem mắt vợ Việt Nam" rẻ nhất. Giá tối thiểu cho 1 tour 6 ngày là 1.988\$ tiền Singapore (19 triệu đồng VN) bao gồm chi phí: vé máy bay, người phiên dịch, cuộc sắp đặt từ 280-330 "từng viên cô dâu", 5 đêm khách sạn, ngày 3 bữa ăn và chi phí đi lại tại Sài Gòn.

Ngoài ra hãng này còn đưa ra một giá biểu khác rẻ hơn nếu khách chọn đi "Tour đám cưới trọn gói giá 9.888 \$ tiền Singapore (tương đương với 95 triệu đồng VN) bao gồm những chi phí sau: xe Limousine sang trọng đưa dâu, tour trăng mật miễn phí tại Đà Lạt, nghĩa là cùng một dạng tour "cưới vợ VN" nhưng khách hàng của họ có thể tiết kiệm 3.000-5.000 SGD (khoảng 29-48 triệu đồng) so với các trung tâm khác. Vietmatchbiz đã không ngần ngại khoe khoang thành tích của mình là: 61% chú rể qua trung tâm này là hơn 42 tuổi, 6% là người khuyết tật để cưới được vợ trẻ mạnh khỏe còn trinh tiết.

Mark cho biết phần lớn đàn ông Singapore tìm mua vợ Việt vì họ không đủ tài chính, trình độ, năng lực hay sức khỏe để cưới được vợ bản xứ, hoặc là các ông góa vợ, ly dị... Duy có một điều Mark tránh không đề cập đến là chi phí cưới một cô vợ Việt rẻ hơn rất nhiều so với chuyện mướn một người giúp việc nhà Philippines hay một điều dưỡng.

Bà N.Giang, 39 tuổi, sống ở Singapore 10 năm qua cho biết chi phí mướn 1 người giúp việc nhà rất cao: "Để kiếm được người giúp việc nhà Philippines, người Singapore phải trả cho trung tâm dịch vụ lao động 80-150 SGD (tương đương 770.000-1,5 triệu đồng), mỗi tháng trả lương 220-360 SGD (2,1-3,5 triệu đồng), đóng thuế 300 SGD (2,9 triệu đồng), chưa kể tiền ăn, quần áo, chăm sóc y tế... cho người giúp việc nhà. Cách đây vài tháng, đã có việc những người con trong một gia đình người Singapore quyết định tìm mua 1 vợ Việt cho ông bố 65 tuổi góa vợ đã lâu, thường xuyên đau ốm, để đem về hầu hạ và phục vụ sinh lý cho cha họ.

Tại Orchard Plaza, khi được hỏi về vấn đề môi giới hôn nhân, bà L. C 34 tuổi, đang mua sắm tại đây bức xúc: "Bị kịch của các cô dâu Việt là quá nhiều ảo tưởng về cuộc sống tiên nghi tại Singapore, mà quên mất là sống ở đâu thì cũng phải tay làm hàm nhai. Thêm vào đó vốn liếng ngoại ngữ không có, lại không có quyền chọn lần tìm hiểu kỹ về chồng sắp cưới thì làm sao họ có thể hạnh phúc trong cuộc hôn nhân cho được. Bà cho hay về trường hợp của 1 cô vợ trẻ Việt Nam thường xuyên bị chồng bạo hành, không bước chân ra khỏi nhà được vì bị chồng giấu hết quần áo. Cô gái nọ chỉ im lặng chịu đựng mà không biết rằng, ở một đất nước luật pháp nghiêm minh như Singapore, người vợ có thể báo cảnh sát, đưa chồng ra tòa về tội bạo hành".

Nói cho cùng dù làm vợ Đài Loan, vợ Tàu, vợ Singapore hay vợ gì đi chăng nữa, người phụ nữ Việt Nam vẫn chỉ là một món hàng rẻ mà người chồng hay gia đình chồng mua về xài như một người ở và một cái máy tốt sạch sẽ phục vụ sinh lý cho người khác. Nếu cô nào diễm phúc thì bộ máy sinh lý đó chỉ phục vụ cho 1 người chồng mà thôi. Còn cô nào vô phước thì bộ máy đó sẽ trở thành món hàng để cho gia đình chồng đem rao bán gỡ vốn sinh lời.

Nếu những cô gái quê và gia đình họ mà biết được rằng xác xuất phải lấy chồng tàn tật hay

đáng tuổi cha ông nội mình không phải là nhỏ thì liệu các cô có dám một liều ba bảy cũng liều nhắm mắt đưa thân cho những tay buôn vợ bán mình hay không? Nào đã hết, các cô có hay chẳng là chuyện trở thành nàng kiều nơi xứ lạ cũng khó mà tránh khỏi. Một 'nàng kiều thời đại Xã Hội Chủ Nghĩa' nhục nhã cay đắng gấp trăm lần thân phận nàng kiều Nguyễn Du. Thật vậy Thúy Kiều trong thơ của cụ Nguyễn Du chỉ phải phục vụ khách đến lầu xanh không thôi. Đằng này các cô không những phải phục vụ sinh lý cho cả giòng họ nhà chồng và làm điếm cho người khác, mà lại còn phải làm con ờ cho cả gia đình chồng đánh đập dã man tàn nhẫn. Tương lai của các cô đen tối là thế đó. Trong khi đó những kẻ buôn vợ ngày càng giầu sụ không cần đếm xỉa đến những tiếng thét nhục nhã của những món hàng đáng thương hơn là đáng trách. Thành thật phải xấu hổ công nhận một điều là nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam quá giỏi trong việc đào tạo được rất nhiều loại "con người mới" tiến bộ theo định hướng của Xã Hội Chủ Nghĩa trong đó những kẻ buôn vợ là một thí dụ điển hình.